

7540 Klæbu den 13. juni 2007.
Ulstadveien 27.

**Til Miljøverndepartementet,
v / Miljøvernminister Helen Bjørnøy,
Postboks 8001, Dep.,
0030 OSLO.**

Brev fra Dem bekrefte mottatt, datert den 04. mai 2007.

Vedrørende "miljøbomben" veisalting!

Vi takker Dem denne gangen for overholdt svarfrist. Men svaret / konklusjon i Deres brev er lite overbevisende for "Stopp Veisaltingen". Mengden av salt langs veiene skulle være nok til å reagere omgående overfor de ansvarlige for saltingen, og ikke framlegge slike utsagn at Vegdirektoratet skal øke kunnskapen om miljøeffekter som i dette tilfelle. Vi trenger ikke undersøkelser i millionklassen med "vann i glasskuler" for å finne ut at saltet allerede har "tatt livet" av alt det har kommet i kontakt med, gjennom flere tiår med ukritisk salting som er kommet helt ut av kontroll. Vi tror bestemt at Vegdirektoratet og Statens vegvesen har den kunnskapen som skal til for å vite at saltet er en "miljøbombe" i naturen – de neglisjerer bare fakta. Som nevnt neglisjeres fakta, og feil informeres gjennom presse til det offentlige Norge!

Vi gjentar at det blir tilført om lag 200 000 tonn salt langs veiene om vinteren som igjen tilsvarer ca. 20 – 40 tonn salt pr. / km. pr. år. Områder med jord og vann har fått "føling" av saltet. Jord pakker seg sammen og det biologiske dør. Flere drikkevannskilder er forurenset og Statens vegvesen kjører vann til oppsitterne. Blant annet er det også påvist tungmetaller i vannet som saltet med sin lettløselig ionevandring har dratt med seg, med de konsekvenser at det er ubrukelig for både mennesker og dyr. Ved årsskiftet, 06 / 07, konstanterte NIVA at 18 av 59 vann innenfor en 200 m. grense fra vei har fått dødt vann på bunnen pga. av veisaltingen. Også matproduksjonen til våre gårdbrukere er avhengig av uforurenset jord og vann – og slik som situasjonen har utviklet seg er de nå bekymret. Her burde ikke bare NIVA komme med sine glasskuler om forurensing, men også Mattilsynet. I tillegg tilføres det 5 ganger over lovlig mengde – i følge Mattilsynet - med

”ferrocyanider” som antyklompemiddel blandet i saltet som pøses på langs våre veier, dvs; 20 tonn pr. vintersesong!

Pga. all saltingen om vinteren, blir det benyttet i størrelsesorden flere hundre tusen liter konsentrat av spylervæske (isopropanol) på kjørellys og frontruter for å kunne se veibanen. Isopropanol er både sløvende og giftig. Samtidig blir det brukt uforholdsmessig mange tusen liter sterk kjemiske rensmiddel for utvendig bilvask pga. av at veisaltingen har oppløst asfalten. Samlet går dette rett ut i våre naturomgivelser, og det meste uten rensing – salt, cyanider, isopropanol og kjemisk vask!

Statens vegvesen påstår at de har lov å forurense langs veiene med salt. Beviselig nok, har de fått erfare at den storstilte forurensingen langs veien også havner til slutt utenfor veien og på privat grunn!

Som nevnt tidligere nedfeller STATEN strenge forurensingslover med fellende dommer og sviende bøter over for private som forurenser, og som den enkelte forurenser er tvungen til å innfri, mens en annen statsetat i staten opptrer som kanskje den største miljøsynderen på vår landjord for tiden – uten å få konsekvenser for storstilte miljøskader og ingen dårlig samvittighet for sine handlinger!

I Deres brev av 04. mai, opplyser De at Vegdirektoratet forsøker å øke kunnskapen om miljøeffekter / skader av veisaltingen. Dette er helt unødvendig når allerede skriftlig bevis ligger på bordet hos Vegdirektoratet. Miljøskadene har allerede skjedd langs og ved siden av ”saltveien”. Mye jord og vann er forurenset, og ”Stopp Veisaltingen” har også mistanke til at det sages / hugges ned saltskadet trær langs saltveiene for å skjule skadeomfanget. – Mistanken vår er til stede inntil det motsatte er bevist!

Det hevdes at det skal bli så mye bedre med en overgang fra natriumklorid til magnesiumklorid som skal benyttes på veien om vinteren. Mindre salt og frysepunktet skal senkes betraktelig. Ut fra kjemiske fakta, vil det bli tilført langt større grad med klorider og dermed senkes smeltetemperaturen for snø og is. Magnesiumklorid inneholder større egenvekt med klorider, og dermed øker også miljøskadene proposjonalt. I tillegg har vi flere hundre betongbruer, og dertil parkeringshus, der initieringsperioden for armeringsstålet for lengst er overskredet og rust / korrosjonsskadene er et faktum – sviktende armering og sprukken betong. Armeringen er som kjent bærebjelken til betongbruene, og har med stor sannsynlighet allerede blitt påført store skader med anrikelse av klorider som er

helt umulig og klorid-utvinne fra betong og armering, etter mange ti år med salting. Og med overgang fra natriumklorid til magnesiumklorid blir konsekvensene i voksende grad formidable. Der til er magnesiumen hard til betongen som fører til avskalling. - I USA roper betongentreprenørene nå et varsko angående veisaltingen som skisseres her!

Vegdirektoratet opplyste skriftlig, for flere år siden, at de nyere betongbruene er skjermet mot saltskader. "Stopp Veisaltingen" etterlyste deretter adressen til disse betongbruene, men fram til dato har vi ikke mottatt svar fra Vegdirektoratet. – Den sanne fakta blir holdt tilbake!

Mens millioner av kroner benyttes for å øke den feilslåtte kunnskapen om miljøskader som allerede har skjedd, ber vi Miljøvernminister, Helen Bjørnøy, vennligst framlegge en juridisk skriftlig begrunnelse som bekrefter at Statens vegvesen har lov til å miljøforurensse med salt, uten fastsatte grenser langs våre veier og på privat eiendom i vårt langstrakte land!

Vi i "Stopp Veisaltingen" ber Dem etter forvaltningsloven om et svar innen 3 uker fra brevetts dato!

Hilsen

Leder: Kåre Denholm. Nestleder: Kjell-Gunnar Haugen.

Kopi:
Mattilsynet.
Naturvernforbundet.
Helse- og Omsorgsdepartementet.
Samferdselsdepartementet.
Folkehelseinstituttet.